

РЕШЕНИЕ

№ 5530

гр. София, 01.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6397** по описа за **2021** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. И. К. срещу РЕШЕНИЕ № 20075740 от 23.03.2021г. на СРС, НО, 12-ти състав, постановено по нахд № 11843/2020г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Касаторът твърди, че не е извършил вмененото му административно нарушение. Моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 12-ти състав по нахд № 11843/2020г. и потвърденото с него НП № 20-4223-013326/24.07.2020г.

Ответникът – СДВР, отдел „Пътна полиция“ в проведеното публично съдебно заседание не изпраща процесуален представител, който да изрази становище по направеното обжалване на съдебния акт.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 20075740 от 23.03.2021г., постановено по нахд № 11843/2020г. СРС,

НО, 12-ти състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 20-4332-013326 от 24.07.2020г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция”- СДВР, с което на основание чл.185 от ЗДвП на С. И. К. е било наложено административно наказание –глоба в размер на 20.00 лева за извършено административно нарушение по чл.6 т.1 от ЗДвП и на основание чл.183 ал.5, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание- глоба в размер на сумата от 100.00 лева за извършено нарушение по чл.6 т.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Н. С. С. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на административните нарушения по чл.6 т.1 от ЗДвП и правилно е бил санкциониран с наказанието глоба от 20.00 лева и 100.00 лева, което е определено в абсолютен размер. Мотивирано е още, че в хода на протеклото административно-наказателно производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, като са спазени изискванията на чл.42, т.4 и чл.57 ал.1, т.5 от ЗАНН, както и не са изтекли давностните срокове за ангажиране на отговорността на С. И. К..

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 15.07.2020г. около 15.38 часа в [населено място], на [улица]с посока на движение от надлез „Н.“ към [улица], С. И. К. е управлявал лек автомобил марка „Мазда 6“ с рег. [рег.номер на МПС] . На кръстовището с [улица]от средна лента, обозначена с маркировка М10 за движение само на право, водачът е извършил маневра ляв завой, като навлиза на червен сигнал на светофарната уредба след пешеходната пътека, като спира и престоява на кръстовището до смяна на сигнала от червен на жълт и зелен. При така изложената фактическа обстановка и в присъствието на един свидетел е бил съставен АУАН № 475151/15.07.2020г., а въз основа на него и процесното НП № 20-4332-013326 от 24.07.2020г. на началник група Г. Б. в отдел „Пътна полиция” - СДВР.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е правилен, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния и процесуалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 и т.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени НП, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63 ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314 ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

НПК, приложим в производството по обжалване на наказателните постановления пред районния съд по силата на чл.84 от ЗАНН, вменява в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина /чл.13 ал.1 от НПК/. Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни

всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно чл.107 ал.2 от НПК, съдът събира доказателствата по направените от страните искания и по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. На събиране и проверка подлежат както доказателствата, които разобличават извършителя на нарушението или отегчават отговорността му, така и тези, които го оправдават или смекчават отговорността му /арг. от ал. 3 на чл.107 от НПК/. В хода на съдебното следствие пред Софийски районен съд са събрани и приети писмени доказателства, от които да се установи действителната фактическа обстановка по случая.

Тежестта на доказване в административно-наказателното производство, лежи върху наказващия орган по аргумент от чл.84 ЗАНН във вр. чл.103 ал.1 от НПК. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП последният се базира на констатациите в АУАН, които в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да проучи фактите, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършено нарушение с правна квалификация чл.6 т.1 от ЗДВП. Разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните, е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (т.е., служебно) да събира доказателства, когато това се налага за изясняване на действителните факти и обстоятелства по конкретния случай.

В хода на съдебното следствие са събрани гласни доказателствени средства, чрез разпит на свидетеля Н. С. С., който възпроизвежда в детайли настъпилите на 15.07.2020г. факти във връзка с констатиране на нарушението. Не съществуват съмнения в достоверността и основания за дискредитиране на неговите показания, тъй като той не е заинтересован от изхода на спора. Твърденията на касатора, че друго лице е извършило административното нарушение не са подкрепени от никакви доказателства, а представляват единствено негова защитна теза.

Ето защо, може да се приеме, че по време на съдебното следствие, проведено по нахд № 11843/2020г. са събрани и приети всички относими писмени и гласни доказателства, посредством които са изяснени в пълнота и безпротиворечивост настъпилите на 15.07.2020г. факти. Съдът не е обвързан от решението на АНО и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да провери обстойно фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът трябва да изследва и решава всички въпроси, както по фактологията, така и по приложението на правото, от които зависи изходът на делото. Въззивният съд е изпълнил процесуалното си задължение, като е постановил решението си, след като е разкрита обективната истина по случая и е осигурена възможността за пълноценно упражняване на правото на защита на касатора.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че решението от 23.03.2021г. на СРС, НО, 12-ти състав е правилно на основание чл.348, ал.1, т.1, т.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на

основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20075740 от 23.03.2021г., постановено по нахд № 11843/2020г. на СРС, НО, 12-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.